

Avui és un moment de joia, d'emoció, de ràbia continguda, de reivindicació, de dir les coses pel seu nom, de fer justícia, de memòria històrica.

Estic contenta i emocionada de poder ser aquí. Contenta, molt contenta que l'oncle pugui veure i viure aquest moment. No et vaig conèixer, Jesús, tiet Jesús, però crec que tant els meus germans com jo i les meves cosines, teníem una idea feta de tu, de tant sentir-ne parlar a la iaia, a la mare, a l'oncle, fins i tot al pare i a la tieta... T'imaginava un noi obert, servicial, joiós, potser una mica tossut... Sempre he recordat i ho repeteixo moltes vegades perquè potser m'assemblo una mica a tu, una anècdota que explicava la mare. Diu que la iaia et deia: Jesús vés aquí a la botiga a buscar una capsa de mistos. Tu rondinaves i deies: no hi vull anar i no hi aniré, no hi vull anar i no hi aniré...; i amb aquesta cantarella anaves baixant l'escala i tornaves amb la capsa de mistos tot repetint: no hi vull anar i no hi aniré...

Tants anys esperant el teu retorn!... Potser ara que n'arriben un grup de Rússia..., potser al proper grup..., potser... La iaia vivia del teu record i de l'esperança en el teu retorn. No va ser així. Un dia va arribar la certesa definitiva de la teva mort. Com tants d'altres que no havíeu fet res de mal!

Avui torna el teu esperit i se't fa justícia. Avui el teu germà petit és feliç. Nosaltres l'acompanyem, oncle, i en certa manera representem a la mare que ja tampoc hi és.

Felicito de tot cor aquests joves que han tingut aquesta gran i bona iniciativa. I agraeixo a l'Ajuntament que l'hagi acollida i que avui, a Manresa, al Cor de Catalunya, es faci un acte que és, a la vegada, un rebuig a la violència, a la guerra, a la manca de respecte cap a les idees dels altres, i un homenatge a aquells que, sense cap culpa en varen ser víctimes.

GRÀCIES!!!

Maria-Antònia Gilibets i Dalmau